

andreea

povestiri încântătoare,
înainte de culcare

1
la grădina zoologică

pagina 7

4
hoțomanii din grădină

pagina 67

2
călătoria cu avionul

pagina 27

5
îmi iubesc frățiorul!

pagina 87

3
dragoste pentru ponei

pagina 47

6
andreea dădacă

pagina 107

Libris

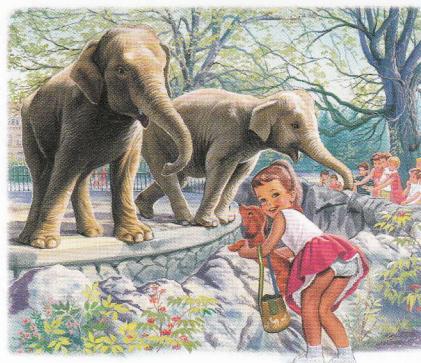
PO

GILBERT DELAHAYE - MARCEL MARLIER

Respect pentru oameni și cărți

andreea

la grădina
zoologică

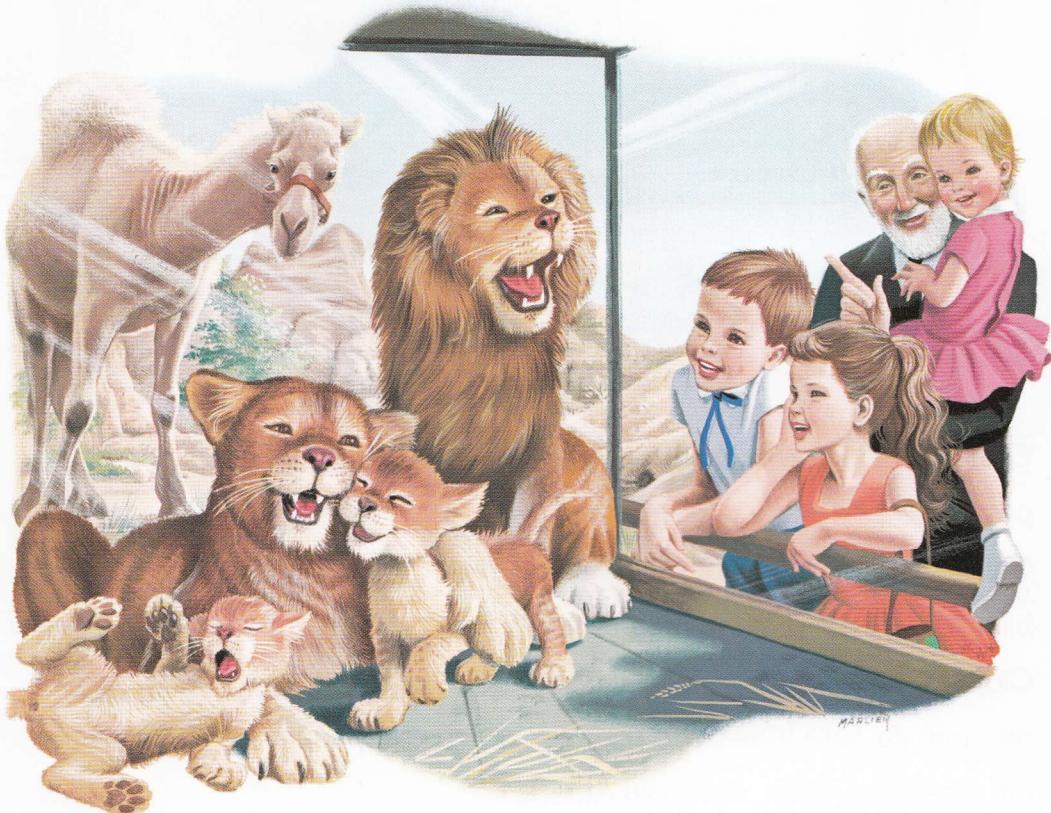

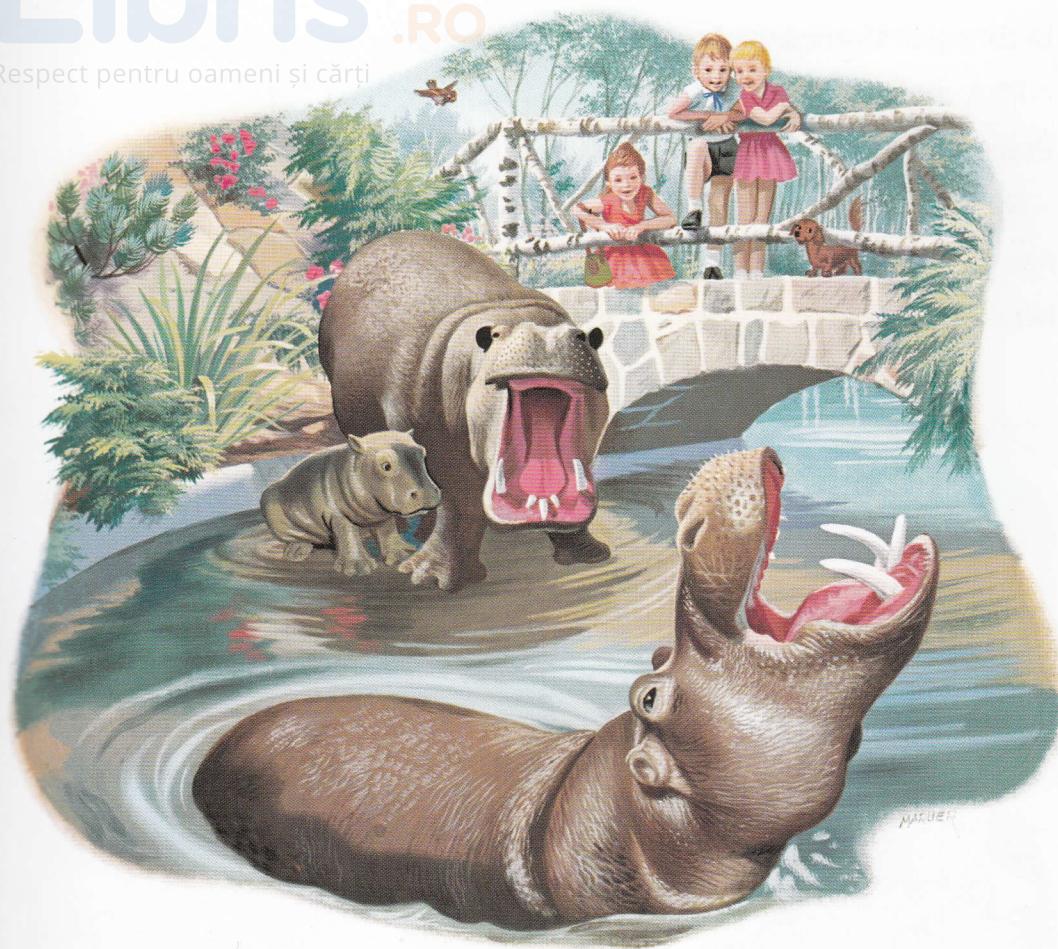
Este o zi călduroasă de vară. Andreea și Andrei s-au hotărât să-și petreacă după-amiaza la grădina zoologică.

Cei doi frățiori, însotiti de neastămpăratul lor cățel Luli, și-au cumpărat biletele de intrare și s-au alăturat vizitatorilor care așteaptă în fața porții. Clopoțelul sună anunțând ora deschiderii. La zoo se pot vedea tot felul de animale care trăiesc pe uscat și în apă sau păsări, din Oceania, Africa, Asia sau America.

În primul țarc, se află o familie de lei. Leoaica este femela leului, regele animalelor, și îi place să se joace cu micuții ei. Îi mângâie pe rând, drăgăstos, cu labele ei uriașe:

– Acesta se numește Somnorilă, vedeți și voi de ce. Iar acestui neastâmpărat, care mă trage continuu de urechi și de coadă, și care nu stă o clipă locului, îi spun Zvăpăici. Acum sunt mici și tare drăgălași, dar, după ce cresc, vor fi la fel de puternici ca tatăl lor!

Umflătel, hipopotamul, pufăie supărat.

– Eu știu ce are, mârâie Luli. A mâncat prea mult. Zici că-i un dulap!

Și, la cât este de greu, e supărat că nu mai poate ieși din apă!

– Posibil, ciripește o vrăbiuță care aterizase pe pod, lângă Luli.

Deși eu cred că doarme prea mult și e somnoros...

Altfel, de ce ar căsca întruna?

– Poate vrea să ne arate ce colți frumoși are!

Cam ca ai mei, latră cățelul.

MARUEN

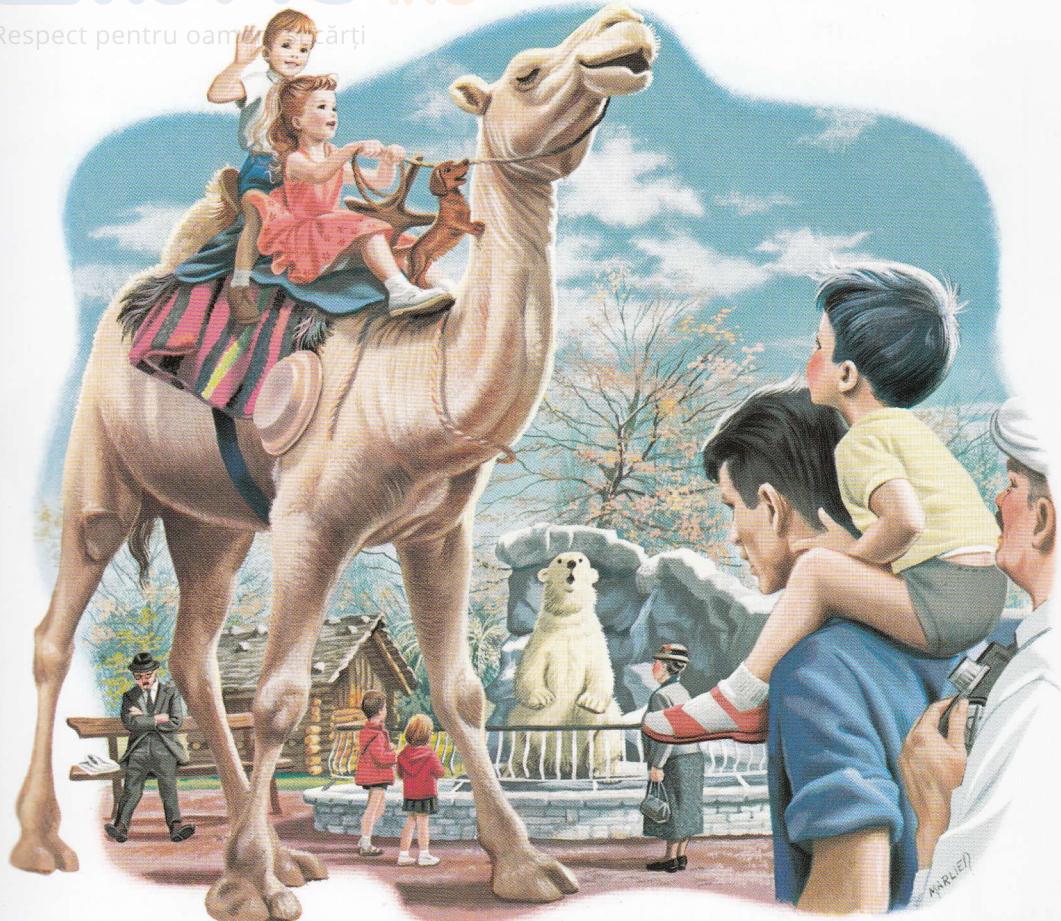

– Pfui, ce caldă e!

El se apropie de copii cu botul ridicat și pufnește supărat:

– Nu este chiar rău nici aici... Apa e bunicică, dar mă gândesc cu nostalgia la frigul de la Polul Nord, la banchiza pe care m-am născut...
Nu se compară!

– Morocănilă nu e niciodată mulțumit, spune dromaderul. Mie mi se pare că e bine aici, nu am de ce să mă plâng. Sincer, îmi place la zoo, sunt bine îngrijit și mă distrez plimbând copilașii toată ziua... Dar, dragii mei, să știi că și deșertul, cu mirajele lui, este fascinant: poți vedea lacuri, orașe și oaze în locuri unde n-ar trebui să fie și în care de fapt nu este... decât nisip!

Mama Maimuță are destule probleme cu cei trei micuți ai ei.

Pif aleargă de colo până colo și face o gălăgieeee...

– Pif, lasă vreascurile alea și treci încoace! îi strigă mama.

Paf este un mâncăcios și jumătate.

– Grăsuțule, mai lasă alune și pe mâine, că tot aici venim!

Puf se leagănă pe o liană.

– Hei, Puf, te crezi Tarzan? Dacă se rupe liana o să dai cu fundulețul de pământ și o să râdă de tine vizitatorii! Coboară imediat de-acolo!